
Powołanie polskiej sekcji I.I.C.

Ochrona Zabytków 16/2 (61), 70

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

16 kwietnia 1963 r. minęła 75 rocznica urodzin seniora polskiego konserwatorstwa i muzealnictwa, Prof. Jerzego Remera. W latach 1907—1913 Jerzy Remer odbywał studia w zakresie historii sztuki na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, uzupełniając je następnie za granicą.

*75-lecie Profesora
Jerzego Remera*

Pracę w zawodzie konserwatorskim rozpoczął w Wiedeńskiej Komisji Ochrony Zabytków i w Krakowskim Urzędzie Konserwatorskim. W 1918 r. został referentem spraw konserwatorskich na Wydziale Sztuk Pięknych przy Komisji Rządzącej w Krakowie; pracował także jako referent spraw rewindykacji dzieł sztuki dla dawnego zaboru austriackiego. W ciągu długoletniej służby konserwatorskiej piastował urząd Konserwatora Wojewódzkiego województw: wileńskiego, nowogródzkiego, krakowskiego i warszawskiego. W 1922 r. powołany został na stanowisko zastępcy profesora Katedry Historii Sztuki Uniwersytetu im. Stefana Batorego w Wilnie. W roku 1930 otrzymał nominację na Generalnego Konserwatora Rzeczypospolitej Polskiej. Jego zasługą jest, m. in., powstanie Centralnego Biura Inwentaryzacji Zabytków. Profesor Jerzy Remer był również redaktorem, wydanej w latach 1930—1931 (t. I, część 1 i 2) „Ochrony Zabytków Sztuki”, poprzedniczki dzisiejszej „Ochrony Zabytków”. Bezpośrednio po wojnie zaczął pracować jako Wojewódzki Konserwator Zabytków w Bydgoszczy, a jednocześnie profesor Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie stworzył Katedrę Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa, z której, w następnych latach, powstało Studium Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa, kształcące przyszłą kadrę pracowników służby konserwatorskiej. Wprowadzając wykłady z zakresu muzealnictwa, Profesor Remer rozszerzył profil zorganizowanego i rozbudowanego przez siebie Studium także na zagadnienia, przygotowujące do pracy w służbie muzealnej. Od 1949 roku Profesor Remer kieruje również Muzeum Toruńskim. Zasługą Profesora w tej dziedzinie jest zarówno rozbudowa działów muzeum i znaczne wzbogacenie jego zbiorów, jak i zabezpieczenie, a następnie adaptacja na cele muzealne Ratusza Toruńskiego, z jednoczesnym przeprowadzeniem szeroko zakrojonych prac konserwatorskich, zmierzających do przywrócenia pierwotnej formy tego cennego obiektu zabytkowego. Jerzy Remer jest autorem wielu prac i artykułów z dziedziny konserwatorstwa, muzealnictwa, krytyki artystycznej i historii sztuki, wśród których na pierwszym miejscu wymienić należy monografię Wilna i ostatnio napisaną książkę pt. „Toruń — historia — sztuka — ludzie”. Oprócz pracy naukowej i organizacyjnej w zakresie służby konserwatorskiej, muzealnej oraz uniwersytetu wiele czasu poświęcał i poświęca pracy społecznej. Za dotychczasowe zasługi Profesor Jerzy Remer był wielokrotnie nagradzany wysokimi odznaczeniami państwowymi, m. in. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Czcigodnemu Solenizantowi z okazji Jego jubileuszu przekazujemy tą drogą najlepsze życzenia dalszej owocnej pracy.

*Wydawca
oraz Redakcja „Ochrony Zabytków”*

11 stycznia 1963 r. odbyło się zebranie polskich członków Międzynarodowego Instytutu Konserwacji (International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works) w czasie którego, wzorem innych państw, powołano do życia polską sekcję Instytutu. Zadaniem sekcji, jak wykazała dyskusja, ma być reprezentowanie polskiej myśli konserwatorskiej na forum międzynarodowym i popularyzacja naszych osiągnięć. Uznano konieczność opracowania programu udostępnienia polskim konserwatorom tłumaczeń najcenniejszych publikacji zagranicznych. Pracą sekcji będzie kierowało 5-osobowe prezydium w składzie: kons. Hanna Grzesikowa, doc. dr Hanna Jędrzejewska, prof. Rudolf Kozłowski, mgr Janusz Lehmann, prof. Bohdan Marconi (przewodniczący).

*Powołanie polskiej
sekcji I.I.C.*

L. K